

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Ejendomsskyld, medens der i det foreliggende Lovforslags § 6 er Tale om Grundværdien af Ejendommen. I den Anledning vil jeg gerne henlede Opmærksomheden paa, at der i § 6, Stk. 2, i Lov om Krigsforsikring af Skove og Plantager staar følgende:

„Ethvert Medlem svarer Forsikringsbidrag i Forhold til det Beløb, hvormed Værdien af hans af Forsikringen omfattede beplantede eller bevoksede Areal ifølge Angivelse af Vurderingsmyndighederne . . . indgaar i Ejendommens Ejendomsskyldværdi, saaledes som denne er ansat ved Ejendommens sidste Vurdering til Ejendomsskyld inden Lovens Ikrafttræden.“

Jeg kan ikke se, at der skulde være nogen som helst Vanskelighed forbundet med at drage Værdien af Skov og Plantage fra de Ejendomme, der foruden Skov og Plantage omfatter Landbrugsjord. Jeg maa derfor fastholde, at Lovforslaget, saaledes som det er formuleret, ogsaa hvad § 6, Stk. 2, angaar, opfylder de Ønsker og Krav, man maa kunne stille til et saadant Forslag.

Det ærede Medlem Hr. Nielsen Mann spurgte, om det ikke var rimeligt i en Instruks til Forvaltningen af den her foreslaaede Krigsforsikringslov at give nærmere Regler for, hvorledes man skal forholde sig vedrørende Forpagterspørgsmaalet. Jeg skal overveje denne Henstilling.

Det ærede Medlem var ogsaa inde paa § 15 og sagde, at han naturligvis særdeles vel forstod, at Forvaltningen af Forsikringen vilde blive billigere, naar Krigsforsikringsforbundets Anliggender blev varetaget af Krigsforsikringen af Landbrugets Løsøre, end hvis der skulde nedsættes et særligt Forvaltningsnævn. Jeg er naturligvis enig med det ærede Medlem i, at det bliver billigere, men jeg skulde ogsaa mene, at det vil blive enklere og i enhver Henseende mere tilfredsstillende at lade Forsikringsanliggender af denne Karakter varetage af Krigsforsikringen af Landbrugets Løsøre. Og hvad Omkostningerne angaar, er det jo Ministeren for Handel, Industri og Søfart og ikke Krigsforsikringen af Landbrugets Løsøre, der skal bestemme, hvor meget Forvaltningsraadet skal have for at gøre Arbejdet.

Det samme ærede Medlem spurgte, om det ikke vilde være naturligt, at man ogsaa forsikrede Arealer, der ligger i Købstæder, mod Krigsrisiko. Dertil skal jeg intet positivt svare. Jeg skal ikke tage Stilling til Spørgsmaalet, men jeg maa mene, at hvis man overhovedet skal ind paa at forsikre Arealer, der ligger i Købstæder,

Byggegrunde o. lign., mod Krigsskade, bør det ske i Forbindelse med Loven om Krigsforsikring af Bygninger og ikke i Forbindelse med Krigsforsikringen af Landbrugsjord.

Jeg beklager, at det ærede Medlem Hr. J. S. Foget ikke er tilfreds med §§ 4 og 13. Jeg mener ikke, man kan undvære disse Paragraffer, fordi det nu engang er nødvendigt, forekommer det mig, at sikre Pant haverne paa rimelig Maade. Derimod er jeg ganske enig med det ærede Medlem Hr. J. S. Foget i, at det kan være naturligt at udsende en populær Fremstilling af hele Krigsforsikringslovgivningen, og det skal jeg tage under Overvejelse og søge at faa arrangeret, saa snart de to Lovforslag, der skulde danne de sidste Led i Komplekset af Love vedrørende Krigsforsikring, er vedtaget.

Hans Hansen: Jeg maa beklage, at den højtærede Minister ikke kan gaa ind paa den Betragtning, jeg gjorde gældende om Vanskeligheden ved at administrere den omtalte Bestemmelse. Tænker man sig en Ejendom, der bestaar af 100 ha Landbrugsjord og 500 ha Skov, saa skal den Ejendomsskyld, der ligger paa Skovarealet, fradrages hele Ejendommens Grundværdi, der er betydelig mindre end Skovarealets Ejendomsskyld. Derved bliver det umuligt at faa nogen Afgift af de 100 ha Landbrugsjord paa en saadan Ejendom. Derfor vil jeg henstille til Ministeren, at man stiller et Ændringsforslag. Ellers synes jeg, at vi maa have Sagen i Udvalg.

J. S. Foget: Jeg takker for Ministerens Tilsagn om Udsendelse af et Cirkulære, men jeg beklager, at Ministeren afviser enhver Debat om Ændringer i §§ 4 og 13. Efter § 13 kan, som jeg før nævnte, Ejeren højst faa 5 pCt. af sin Grundværdi i Erstatning. Men hvis man tænker sig, at et større Areal afgrøde tilintetgøres ved Oversvømmelse, ved Brand el. lign., saa er det dog Ejeren eller Forpagteren, der maa tage Tabet, og saa er det urimeligt, at det er Panthaveren, altsaa i de fleste Tilfælde Kreditforeningen, der faar Erstatningen, i Særdeleshed da vedkommende Panthaver ikke deltager i Præmiebetalingen.

Jeg beklager, at jeg efter det Svar, jeg har faaet, ikke kan medvirke til Lovforslagets Gennemførelse.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Halfdan Hendrichsen): Jeg vil gerne til det ærede Medlem Hr. Hans